

Rejsebeskrivelse nr. 17

Lørdag den 17. marts 2018 – mooringbøje i Road Harbor, Tortola, BVI:

Vi gjorde klar til at sejle ind til dinghy dock'en, for vi havde booket plads på færgen BVI Patriot, som skulle afsejle fra Road Town, Tortola, BVI kl. 10 til Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI. Vi skulle være ved indtjekningen ½ time før afsejling, og turen skulle efter planen vare ca. 50 minutter, men det tog i hvert fald en time. Da vi kom af færgen på St. Thomas, skulle vi sammen med de øvrige passagerer, der ikke var amerikanske eller canadiske indbyggere gennem imigrationsmyndighederne m.v. Vi fik ganske smertefrit stemplet vore pas, så vi nu skulle have fået visum og dermed tilladelse til i egen båd af sejle til USVI. Men da vi kom videre til customs service, skulle vi oplyse, om vi havde kød, frugt og grønt eller lignende med – det måtte man nemlig ikke – og ja, jeg havde jo om morgenen smurt en sandwich med kødpølse og ost til os, og det var ikke tilladt at tage med til USVI. At aflevere! Da vi kom ud, gik vi hen i byen, og så måtte vi jo købe lidt frokost, hvorefter vi gik rundt og kikkede på byen med de mange danskklingende gadenavne: Kronprindsens Gade, Strand Gade, Prindsess Gade m.v. I Kronprindsens Gade lå den ene juveler ved siden af den næste. Vi var som vanligt lige henne og besøge en enkelt kirke. Vi kom også hen omkring et rødt fort: Fort Christian, men det var ikke muligt at komme ind og se. Vi havde booket færge retur til Road Town, Tortola kl. 16:15. Færgen var dog forsinket en halv time, og da vi kom tilbage til BVI, skulle vi atter gennem imigrationen m.v., så det var næsten mørkt, da vi sejlede ud i bugten til Double Joy. I aften var det så mig, der stod for aftensmaden – igen ☺. Og så skal det da i øvrigt bemærkes, at vi kan skrive under på, at der i Road Town/Road Harbor, Tortola, BVI er mange myg!!

Søndag den 18. marts 2018 – fra Road Harbor, Tortola, BVI via Salomon Bay, St. Thomas, USVI til Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI:

Efter morgenmaden sejlede vi ind for at udklarere, og vi benyttede også lige lejligheden til at FaceTime hjem, for det var svært at spå om, hvorvidt det ville lykkes at få wifi senere på eftermiddagen. Bagefter sejlede vi ud til båden og gjorde klar til at sejle videre. Kl. 10:30 kastede vi fortøjningerne til mooringbøjen i Road Harbor, Tortola, BVI og sejlede ud af bugten. Der var sol, men også masser/en del skyer. Vi sejlede mod sydvest mod St. John, USVI. Der var ikke megen vind – mellem 5 og 9 knob fra sydøst. Kl. 13:00 fortøjede vi til en mooringbøje i Salomon Bay, St. John, USVI.

Log: 10846 nm (var groet fast).

Gratis af ligge ved mooringbøjen.

Vi skyndte os at spise frokost, inden vi sejlede ind til land og stiledede mod customs. Det viste sig, at bygningen, hvor customs "plejede" at holde til, nærmest var væltet under orkanen, og da vi spurgte nogle medarbejdere på postkontoret, om de vidste, hvor customs var flyttet hen, fik vi at vide, at kontoret på St. John var lukket/nedlagt. Så var der ikke andet at gøre end at sejle tilbage til båden og sejle til St. Thomas. Så kl. 14:45 smed vi fortøjningerne til mooringbøjen igen – det var ellers et godt sted. Vi sejlede nu mod Charlotte Amalie på St. Thomas. Solen skinnede stadig, og der blev færre og færre skyer. Kl. 16:20 kastede vi anker i Inner Harbor Anchorage ud for Fort Christian i Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI. Vi kunne så ikke nå at indklarere, for om søndagen lukkede customs kl. 16. Vi er i øvrigt meget spændte på, hvad reglerne siger om, hvad vi må have med om bord af frisk frugt og grønt samt kødvarer, når vi ankommer i egen båd til USVI.

Log: 10846 nm – stadig groet fast.

Gratis at ligge for anker i Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI.

Da vi ikke har kunnet finde nogen steder, hvor det står beskrevet, hvad reglerne er, når vi kommer sejlede i egen båd, har vi været noget tilbageholdende de sidste dage med indkøbene. Tænk, hvis vi ikke må have noget om bord ved indsejling til USVI ☹.

Mandag den 19. marts 2018 – Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI:

Da vi havde spist morgenmad, pakkede Kjeld dokumentmappen med pas, båddokumenter m.v., og med en smule nervøsitet i maven sejlede vi hen i nærheden af customs og imigrations. Der var lige et enkelt dokument, vi skulle udfylde, og så blev vi bedt om at følge med funktionæren om på den anden side af bygningen, hvor vi kom hen til skranken, hvor vi fik lavet elektroniske fingeraftryk, og hvor vi også skulle kikke ind i et kamera – hmmm – irisgenkendelse?? Det var så det, og da funktionæren havde tastet lidt ind i computeren, blev vi budt velkommen til USVI, og så kunne vi sejle tilbage til båden. Der blev ikke stillet spørgsmål om, hvad vi havde om bord af friskvarer, så der var intet, der skulle destrueres, - pyha, sikke en lettelse. Vi tog igen dinghy'en og sejlede denne gang hen i nærheden af krydstogtskibet. I land kikkede vi først efter turistinformationen, og her fik vi kort over såvel St. Thomas som over St. John. Der var også et blad med bykort over Charlotte Amalie med forslag til vandretur rundt til forskellige seværdigheder i byen: Historic Self Guided Walking Tour in Downtown Charlotte Amalie. Vi gik rundt langs de mange souvenir-butikker, der lå tæt på krydstogtskibenes anløbsbro. Så sejlede vi tilbage og spiste frokost på Double Joy, hvorefter vi atter sejlede ind til byen. Først gik vi hen og så Virgin Island Legislature, bagefter var vi inde og se Fort Christian – det ældste, danske fort i USVI -, som også viste fængsel, guvernørbolig og et museum over bl.a. slaveskibet Fredensborg. Turen gik gennem Emancipation Park, hvor slaveri blev ophævet af den danske guvernør Peter Von Scholten den 3. juli 1848. Vi kom forbi den nuværende guvernørbolig, og bagefter gik turen op af 99 Steps (som dog faktisk var adskilligt flere) mod yderligere mange trappetrin op til Blackbeard's Castle – et danskbygget udkikstårn, som vi dog ikke fik set nærmere på. Vi sluttede af med en velfortjent, kold øl og noget wifi, inden vi sejlede tilbage og lavede aftensmad.

Tirsdag den 20. marts 2018 – Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI:

Formiddagen gik med at sejle ind og fortøje dinghy'en ud for markedspladsen ved siden af Fort Christian. Vi spurgte vej til et supermarked, og så gik vi et par kilometer hen og forbi customs, indtil supermarkedet Pueblo dukkede op. Det var et større et af slagsen. Vi købte en del, og derfor tog vi en taxa tilbage til dinghy'en. Vi sejlede ud til båden og spiste frokost. Det var i mellemtiden blæst lidt op, og da det skulle blive ved lidt endnu, besluttede vi at flytte lidt mere i læ lidt længere inde i ankerbugten. Så rørte jeg dej til rugbrød, som kunne stå og hæve nogle timer, mens vi sejlede ind i nærheden af krydstogtskibene for at finde et sted med wifi. Det lykkedes først rigtigt, da vi gik ind i turistinformationen. Og hvor er det altså noget bøvl med Hotmail og Microsoft, når jeg bruger e-mails en gang imellem forskellige steder i verden, for der skal åbenbart ikke så meget til, før Microsoft synes, det er usædvanlig aktivitet og lukker for kontoen, og når der så er store "huller" i dataforbindelsen, lykkedes det ikke at få ny adgang til min konto. Nå, vi kikkede lidt på butikkerne – især i butikken med bl.a. GoPro-tilbehør, Bose-højtalere og -headsets. Kjeld købte et trådløst headset, så han kan høre musik m.v. uden at forstyrre – eller blive forstyrret. Tilbage på bådet blev det snart tid til at lave aftensmad. Vi fik øje på en skildpadde kun ca. 15 m fra båden.

Onsdag den 21. marts 2018 – Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI:

Der var lidt uro i vandet her til morgen, og det luftede også noget. Solen skinnede fra en himmel med enkelte skyer. Vi sejlede ind for bl.a. at finde en frisør og for at finde noget wifi. Begge dele lykkedes. Frisørregningen lød på 40 US\$. På tilbagevejen sejlede vi hen omkring en anden dansk båd, som lå i bugten, bare for lige at sige hej. Så vi snakkede med Charlotte & Henrik på Sonic. Vi blev godt nok budt om bord, men klokken var hen ad 14, og vi havde endnu ikke fået frokost, så vi inviterede i stedet på en sun downer senere på vores båd. Charlotte & Henrik fortalte så, at de muligvis fik "gæster" sidst på eftermiddagen, for de havde mødt besætningen på endnu en dansk båd MeeToo, men vi inviterede dem alle om bord. Så ved halv seks-tiden dukkede Charlotte & Henrik fra Sonic og Oliver, Marianne & Morten fra MeeToo op til en sun downer. Og nøj, hvor snakken gik – hvor er det altså fantastisk at møde andre sejlere på denne uformelle måde. De

sejlede hver især hjem igen ved 20:30-tiden, og så var det eller blevet tid til en gang aftensmad. Klokken 21:00 var temperaturen på agterdækket 30°C, og lufttrykket var 1032 hPa.

Torsdag den 22. marts 2018 – Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI:

Vi fik her til morgen – fra ved halv seks-tiden – en del regn. Og dagen har godt nok budt på mange skyer, men det holdt tørt. Stort set hele dagen gik med at finde flyforbindelser, booke og ikke mindst betale. Det kunne jo altså være en omstændig affære med de wiforbindelser, der var tilgængelige, men ved kaffetid lykkedes det. Nå, men nu er flybilletterne hjem på sommerferie bestilt og betalt, og det samme er tilfældet med returrejsen i oktober tilbage til Grenada og til Double Joy. Det blev til lidt afslapning sidst på eftermiddagen, indtil det blev tid til at gå i gang med madlavningen.

Fredag den 23. marts 2018 – fra Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI til Druif Bay, Water Island, St. Thomas, USVI:

Vi stod op til en rolig morgen med nogen sol, men også en del skyer. Vi besluttede lige at sejle ind for at tjekke, om vi skulle have modtaget vores flybilletter. Så vi købte et stort krus kaffe hos Side Street Café, hvor der var fri wifi. Og jo, der var kommet bekræftelse og flybilletter. Tilbage på båden gjorde vi klar til at sejle lidt videre. Charlotte & Henrik fra Sonic havde meget varmt anbefalet Druif Bay – dér var de i øvrigt på vej hen -, så et par minutter i elleve hævde vi ankeret i Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI. Først sejlede vi gennem den snævre passage mellem St. Thomas og Hassel Island og derefter nord om og ned på vestsiden af Water Island og ind i bugten Druif Bay, Water Island, St. Thomas, USVI, hvor vi kastede anker ca. 11:45 på ca. 3,5 m klart vand. Sensoren, som skal vise, hvor meget ankerkæde vi lægger ud, virker ikke nu igen. Loggen var groet fast, men iPad'en viste udsejlet distance.

Log: udsejlet distance ca. 2,4 nm.

Gratis at ligge for anker i Druif Bay, Water Island, St. Thomas, USVI.

Mens vi spiste frokost, sejlede Charlotte & Henrik i Sonic ud fra bugten. Vi råbte lige hej til hinanden. De sejlede mod Martinique. Lidt senere så vi, at den tyske Lagoon 450F Tapathi Nui med Nicole & Martin sejlede ind i bugten og fortøjede til en mooringbøje helt inderst i bugten. Vi nåede ikke at hilse å hinanden. Kjeld prøvede at finde årsagen til, at sensoren ved ankerkæden ikke tæller, og han mente at kunne konstatere, at det var sensoren, som var gået i stykker. Så monterede han kablerne til generatoren, i stedet for de midlertidige. Og så startede vi generatoren og vaskemaskinen.

Lørdag den 24. marts 2018 – fra Druif Bay, Water Island, St. Thomas, USVI til Magens Bay, St. Thomas, USVI:

Efter morgenmaden gjorde vi klar, og kl. 09:17 lattede vi anker fra Druif Bay, Water Island, St. Thomas, USVI. Der var så godt som ingen vind, masser af sol og kun enkelte skyer. Først sejlede vi mod vest-nord-vest i South Westh Road, og lidt efter sejlede vi forbi Fortuna Bay, hvorefter vi sejlede ind i Savanna Passage. Efter ca. tre kvarter ændrede vi kurs, så vi nu sejlede mod nordvest langs vestkysten af St. Thomas, og kort derefter sejlede vi forbi Big Current Hole. Så gik vi vest om West Cay og Salt Cay for derefter at sejle mod øst hen langs nordsiden af Salt Cay i Salt Cay Passage. Nu sejlede vi hen langs nordkysten af St. Thomas, hvor der så også kom lidt vind. Vi sejlede nord om skærene før Brass Channel, hvorefter vi sejlede i Brass Channel mellem de to unavngivne klippeøer nord for St. Thomas. Lidt over klokken elleve satte vi kursen mod Magens Bay, og kl. 11:50 kastede vi anker i Magens Bay, St. Thomas, USVI.

Log: stadig groet fast.

Gratis at ligge for anker i Magens Bay, St. Thomas, USVI.

Vi spiste frokost, hvorefter vi hoppede i vandet for at skrubbe den langhårede algebevoksning af bunden, og vi kunne konstatere, at der var rurer på også ☹️. Vi gjorde kun det ene skrog rent; resten

må vente til i morgen. Ved halv fem-tiden begyndte det at regne, og der kom faktisk en hel del vand, men pyt, - vi var jo våde i forvejen, men efter et stykke tid begyndte det så også at blæse lidt op – nok til, at det var godt, vi var lige ved at være færdige med det første skrog.

Søndag den 25. marts 2018 – Magens Bay, St. Thomas, USVI:

Da vi havde spist morgenmad og ryddet op, var der ingen kære mor: i baljen og skrubbe og skrabe på det andet skrog. Der var lidt mere højde på dønningerne i dag, så vi var først færdige med skrubbe- og skrabebejdet til kaffetid, men så kunne vi også med nogenlunde god samvittighed tage en slapper, indtil det blev tid til at begynde forberedelserne til aftensmaden. Vi havde fået et par småbyger i løbet af dagen, solen havde skinnet en del, men der havde også været en del skyer. Vi havde ingen wifi, så vi kunne desværre ikke FaceTime hjem ☹ selv om, det var søndag.

Mandag den 26. marts 2018 – fra Magens Bay, St. Thomas, USVI til Salomon Bay, St. John, USVI:

Kl. 09:15 lattede vi anker i Magens Bay, St. Thomas, USVI og sejlede ud; først nordvest for at komme ud af den dybe, U-formede bugt, og en halv times tid senere foretog vi kursændring ad nogle gange om mod øst. Ved ti-tiden passerede vi sydspidsen af Hans Lollik Island, USVI og sejlede hen langs nordsiden af St. Thomas, USVI. Vi sejlede nord om Thatch Cay og syd på mellem Thatch Cay og Grass Cay i Middle Passage til Pillsbury Sound. I Middle Passage mødte vi noget modstrøm – vel omkring 2 knob. Kl. 11:30 fortøjede vi i Salomon Bay, St. John, USVI.

Log: stadig fastgroet.

Afgift ved mooringbøje i Salomon Bay, St. John, USVI: 26 US\$

Omkring St. John, USVI har Nationalparken udlagt mooringbøjer, som er eneste mulighed for fortøjning, da man på grund af koraller på bunden ikke må ligge for anker. Man kunne afregne enten på kontoret i Welcome Centret eller et par steder på sydkysten af St. John. Himlen var efterhånden blevet fin blå lige bort set fra skyerne over land og så det lidt mørke, noget brede skybælte, der hang ude over havet over mod St. Thomas. Vi spiste frokost, startede generatoren og vaskemaskinen, hvorefter vi satte dinghy'en i vandet og sejlede ind til Cruz, hvor vi først gik hen til Virgin Islands National Park Center. Vi så en kort film om lidt af øens historie, og vi fik lidt informationsmateriale, bl.a. beskrivelse af fuglelivet, vandreture og gode snorkelområder. Så gik vi hen på en bar med fri wifi, og dér blev vi lige lidt opdateret. Tilbage på båden var det blevet tid til at lave aftensmad.

Tirsdag den 27. marts 2018 – fra Salomon Bay, St. John, USVI til Maho Bay, St. John, USVI:

Denne morgen var noget grå og overskyet, og vi fik da også en hel del byger i løbet af formiddagen, men midt formiddag brød solen igennem, og vi skyndte os at hoppe i vandet for at snorkle lidt langs klipperne. Vi var heldige at se en del papegøjefisk, en enkelt barracuda, nogle "longspine squirrelfish" – de røde fisk med meget store, sorte øjne – en enkelt Spot-fin porcupinefisk, også en enkelt Jackknife fish – sort- og hvidstribede fisk med den meget smalle, lange/høje rygfinne. Der ud over var der et utal af sergeant major-fisk og en hel masse andre i store stimer. Vi var jo dårligt kommet tilbage på båden, før det igen begyndte at regne – og nu i rigelige mængder. Uha, - det var godt vi nåede i tørvejr, for ellers var vi godt nok blevet våde 😅 – hehe. Vi spiste frokost, og så var der blevet tørvejr, og vi smed fortøjningerne til mooringbøjen i Salomon Bay, St. John, USVI. Først sejlede vi lidt mod nord-nord-øst i Durloe Channel op mellem Henley Cay og Ramgoat Cay på vores bagbord side og Hawksnest Point på St. John om styrbord. Så fortsatte vi i østlig retning, indtil vi kl. ca. 13 sejlede hen og fangede en mooringbøje ud for Maho Point i Maho Bay, St. John, USVI. Da det blev tid til at gå på dæk og være klar med fortøjninger og bådshage, åbnede himlens sluser sig igen, og jeg blev drivvåd, - men pyt – det er jo varmt vand, der kommer ned.

Log: stadig fastgroet, men iPad'en viste ca. 3,7 nm udsejlet distance.

Afgift ved mooringbøje i Maho Bay, St. John, USVI: 26 US\$.

Det meste af St. John inkl. kystområder tilhører Virgin Islands National Park, og det er ikke tilladt at kaste anker inden for området, men til gengæld er der udlagt en del mooringbøjer. Resten af eftermiddagen gik med afslapning, mens Kjeld indskannede flere interessante og gemmeværdige artikler fra de forskellige bådblade. I løbet af eftermiddagen fik vi kun en enkelt byge af lidt finregn, men der var stort set overskyet, og hen under aften blæste det lidt op, men vinden lagde sig lidt igen. Aftensmaden var rester af Chili con Carne fra i aftes – jeg kogte blot lidt nye ris til.

Onsdag den 28. marts 2018 – fra Maho Bay, St. John, USVI til bugten på vestsiden af Ram Head, St. John, USVI:

Få minutter over klokken ni smed vi fortøjningerne fra mooringbøjen i Maho Bay, St. John, USVI og sejlede. Der var meget lidt sol og masser af skyer og ikke så meget vind. Vejrudsigterne havde dog varslet noget mere vind hen under aften, så vi ville ned på sydsiden af St. John, hvor sandsynligheden for læ var større. Først sejlede vi mod nordvest rundt om Mary Point i strædet med Whistling Cay om bagbord. Derefter sejlede vi mod øst langs nordkysten af St. John hen forbi Leinster Bay og Waterlemon Bay, hvor vi kunne se ruinerne af Annaberg Sugar Mill, og hen forbi Brown Bay. Så satte vi kursen lidt mod sydøst hen forbi Gowed Point og Haul Over Bay. Ved ti-tiden sejlede vi hen forbi New Found Bay, hvorefter kursen blev mere sydlig og ned forbi East End Point ud forbi Privateer Point. Nu satte vi så kursen mod sydvest hen forbi Privateer Bay og hen langs sydsiden ved Red Point, hvorefter vi begyndte på en mere nordvestlig kurs ind i Coral Bay og Round Bay hen forbi Moor Point, Turner Point og ind i Hurricane Hole, men der var ingen både at se – altså lige bortset fra en masse, som i de små vige lå kastet ind på nærmest ingen vand eller helt op på land vel i forbindelse med orkanen, så vi vendte om. Den nye kurs var nærmest syd, hvor vi sejlede mod Coral Harbor i Coral Bay, men det var vist kun for de lokale både og joller. Ud af Coral Bay igen og sydover hen forbi Nanny Point og syd om Ram Head. Vi kikkede ind i Saltpond Bay nordøst for Kittle Point, men der var alle mooringbøjer optaget. Vi havde på sejladsen hen til Saltpond Bay set en enkelt mooringbøje lidt sydligere og på vestsiden af Ram Head. Dén fortøjede vi til omkring kl. 11:30.

Log: godt nok rensed, men begroningen på skroget forhindrede fornuftig funktion (10851)

Afgift ved mooringbøje i bugten vest for Ram Head, St. John, USVI: 26 US\$.

Vi spiste frokost, hvorefter dinghy'en blev sat i vandet. Vi sejlede ind til et lillebitte, smalt stykke sandstrand, hvor vi trak dinghy'en op og fortøjede den til en stor sten. Vi gik hen til det stykke af kysten, som var med klipper og dermed størst sandsynlighed for at se fisk og koraller, så på med snorkelgrejet og finnerne og vade ud i vandet – ikke nemt! Vi havde begge to kamera med, men Kjeld døjede med dug i masken – han havde glemt at smøre den i shampoo ☹ - og jeg var stadig ikke fortrolig nok med min dømmekraft vedr. afstand til klipper m.v., så det var lidt spændende, hvad vi havde "fanget" på kameraet. Vi havde set rigtig mange og forskellige fisk. Da vi kom tilbage til båden, skyndte vi os at drikke eftermiddagskaffe, hvorefter Kjeld gjorde kompressor, tryksslange og octopusmundstykket klar, for så ville han ned under båden og rense bunden af, der hvor vi ikke havde kunnet nå fra overfladen. Jeg lagde dej til et franskbrød. Han fik skrabt begge skrog af, inden han totalt smadret kom op og væltede omkuld af udmattelse. Jeg skyndte mig at lave aftensmad, og da den var spist, og der var vasket op, var det på hovedet i køjen.

Torsdag den 29. marts 2018 – fra Ram Head, St. John, USVI til Great Lameshure Bay, St. John, USVI:

Vi tror nu ikke, at det har blæst helt så meget, som vejrudsigterne havde varslet, men det gør da ikke noget. Der var masser af sol, men også enkelte skyer. Kl. 11:45 slap vi mooringbøjen i bugten ved Ram Head, St. John, USVI for at sejle ganske, ganske kort hen i en ankerbugt lidt længere mod vest. Efterhånden var skyerne blevet færre og færre, og kl. 12:00 fangede vi mooringbøjen i Great Lameshure Bay, St. John, USVI.

Log: 10853 nm – virker nu upåklageligt.

Afgift for mooringbøje i Great Lameshure Bay, St. John, USVI: 26 US\$

Vi spiste frokost, hvorefter vi startede generatoren og vaskemaskinen, og jeg blandede dej til et rugbrød. Da vasketøjet var hængt til tørre, tog vi snorkelgrej og finner på og hoppede i vandet. Også i dag havde vi kameraet med. Vi så en del forskellige fisk og en del koraller og søfaner m.v. Jeg afprøvede den nye full face maske, men jeg var ikke udelt begejstret, for jeg synes, jeg hev lidt efter vejret, og så var det helt uvant, at udåndingsluften blæstes ud og boblede lige ved ørerne, og så var jeg desuden i tvivl, om det var den rigtige størrelse, for jeg kunne ikke helt få hagen ind i masken. Der blev tid til lidt afslapning bortset fra, at Kjeld var nødt til at udskifte gasflasken, som løb tom, da jeg var ved at varme vand til eftermiddagskaffen.

Fredag den 30. marts 2018 – fra Great Lameshure Bay, St. John, USVI til Benner Bay, St. Thomas, USVI:

Klokken cirka ti slap vi mooringbøjen i Great Lameshure Bay, St. John, USVI og satte kursen vestover langs sydkysten af St. John, USVI. En halv times tid senere passerede vi Dittlif Point, hvor klipperne havde mange forskellige farver. Smukt! Så sejlede vi forbi den brede bugt Rendezvous Bay og Hart Bay, og da der var mindst læ for vinden, fik vi lige et par pust med op mod 25 knob. Kl. 10:40 passerede vi Bovocoap Point, hvorefter vi i Pillsbury Sound lagde kursen om til 264° for at sejle syd om Dog Island og Little St. James Island, St. Thomas, USVI, i Dog Island Cut. Nu var kursen så lagt lidt mere mod nordvest mod Benner Bay, St. Thomas, USVI, og kl. 11:40 kastede vi anker i Benner Bay mellem Grassy Cay og Rotto Cay.

Log: 10864 nm

Gratis at ligge for anker i Benner Bay, St. Thomas, USVI.

Da vi havde spist frokost, satte vi dinghy'en i vandet og sejlede ind til en noget interimistisk dinghy-dock neden for bådeværftet. Vi ville gerne handle ind hos Budget Marina bådudstørsbutikken, som skulle ligge på havneområdet, og så ville vi også gerne finde et sted med wifi. Vi fandt med det samme Budget Marina, men på grund af helligdag i dag (påske) var der lukket, men åben igen i morgen. Vi spurgte og fik at vide, at det nærmeste sted med wifi kunne være ca. 1 ½ km i østlig retning. Vi prajede en taxi, som lige tilfældigvis kom forbi, og chaufføren var meget venlig at spørge, da vi kom hen til det næste havneområde, og jo, der var der fri wifi på én af barerne, så vi blev lige lidt opdateret. Vi tog tilbageturen på "apostlens heste". Tilbage på båden var det tid til at lave aftensmad.

Lørdag den 31. marts 2018 – fra Benner Bay, St. Thomas, USVI til Caneel Bay, St. John, USVI:

I dag ville vi sejle tilbage til St. John, USVI for bl.a. at tage på ø-rundfart med taxa. Vi sejlede først ind til dinghy-dock'en og gik op til marineudstørsbutikken ved værftet og handlede lidt. Tilbage på båden gjorde vi klar, så kl. 09:50 lettede vi anker i Benner Bay, St. Thomas, USVI og sejlede først mod sydøst. Kort tid efter ændrede vi kurs til ca. 087° og sejlede mod nordøst gennem St. James Bay, hvor vi passerede først Deck Point på vores bagbord side, og siden sejlede vi mod strædet mellem Water Point og Great St. James, hvor der midt i strædet ligger en lille klippeø. Da vi nærmede os, kom der en større motoryacht nord fra og skulle igennem det samme smalle stræde, så vi holdt tilbage – og så kom også hurtigfærgen nord fra – han tog så strædet på den anden side af den lille klippeø i midten. Lidt før klokken halv elleve passerede vi Cabrera Point og sejlede ud i Pillsbury Sound, og lidt senere passerede vi øen Steven Cay, som vi havde om styrbord. Kl. 10:50 fortøjede vi til en mooringbøje i den sydlige del af Caneel Bay, St. John, USVI.

Log: 10870 nm

Afgift for at ligge ved mooringbøje i Caneel Bay, St. John, USVI: 26 US\$

Vi spiste frokost, hvorefter vi sejlede ind til dinghy-dock'en. Kjeld gik hen til Virgin Islands National Park Welcome Center for at høre, om de vidste, hvad en rundtur på øen cirka ville koste, så vi kunne være lidt forberedte. Vi gik så hen på baren High Tide, hvor der var fri wifi for lige at blive ajourført, og så gik vi hen på den anden side af færgeterminalen, hvor taxiholdepladsen lå.

Chaufføren, som vi talte med om muligheden for en ø-rundtur, kunne oplyse os om, at den tidligere Annaberg Sugar Mill var lukket i dag, og det var sådan set et af højdepunkterne på turen, så det opgav vi igen og gik tilbage og satte os igen på High Tide, hvor vi benyttede lejligheden til at FaceTime hjem. Vi havde tidligere i et af de ældre bådmagasiner læst om Uncle Joe's BBQ, og det lå tæt på færgeterminalen, så vi besluttede os til at spise aftensmad hos Uncle Joe. Vi viste ham artiklen, som var fra 2010, og han kunne udmærket huske den. Vi sejlede tilbage til båden og nåede tilbage, inden det blev mørkt.

Søndag den 1. april 2018 – fra Caneel Bay, St. John, USVI via Maho Bay, St. John, USVI til Christiansted, St. Croix, USVI:

Kl. 08:40 smed vi fortøjningerne til mooringbøjen i Caneel Bay, St. John, USVI og sejlede først nord på i Durloe Channel op mellem Henley Cay på bagbord side og Hawksnest Point om styrbord med mere end 2 knobs modstrøm – videre rundt og nu lidt mere mod nordøst forbi Hawksnest Bay og forbi Jumbue Bay. Klokkerne 9 ændrede vi kurs og sejlede næsten stik øst forbi Peter Bay og Cinnamon Bay og med America Point om styrbord og ind til styrbord i Maho Bay, St. John, USVI. Kl. 09:15 fortøjede vi til en mooringbøje i Maho Bay, St. John, USVI.

Log: 10873 nm.

Afgift for at ligge ved mooringbøje i Maho Bay, St. John, USVI: 26 US\$.

Vi havde i går talt med en lokal fyr, som bl.a. fortalte os, at der var rigtig gode snorkelmuligheder i Maho Bay, og så var der i øvrigt gode muligheder for at se skildpadder i bugten. Straks vi havde fortøjet, skyndte vi os at springe i vandet, men det var slet ikke sigtbart, så selv om vi lå på ca. 2,4 m vand, var det ikke muligt at se bunden overhovedet, så det opgav vi straks. Så allerede kl. 09:40 slap vi atter mooringbøjen i Maho Bay og sejlede tilbage mod nordvest ud af Maho Bay og vest over forbi America Point, Hawksnest Point og i sydvestlig retning ned mellem Hawksnest Point og Henley Cay. Efterhånden blev kursen mere sydlig mod strædet mellem Steven Cay og Galge Point tilbage i Pillsbury Sound, og lidt senere passerede vi Dog Island, som vi havde om styrbord. Derefter – ved halv elleve-tiden – kunne vi sætte kursen direkte mod Christiansted på nordsiden af St. Croix. Vi satte sejl og stoppede motorerne, men på grund af meget lidt vind startede vi hurtigt motorerne igen, for farten faldt straks til 3,5 knob og fortsatte med at dale. Det gik støt og roligt sydover, og der var ikke meget at holde øje med, så vi satte os ud på fordækket, hvor der var mest læ og med mulighed for både sol og skygge. Vi så ikke en eneste lystyacht, før vi var helt tæt på St. Croix. Kl. 15:40 bjærgede vi sejlene, og kl. 16:10 kastede vi anker i Schooner Bay Channel øst for Protestant Cay i Christiansted, St. Croix, USVI.

Log: 10918 nm

Gratis at ligge for anker i Schooner Bay, Christiansted, St. Croix, USVI

Solen havde skinnet det meste af dagen, og sidst på eftermiddagen blev der stort set skyfrit.

Mandag den 2. april 2018 – Schooner Bay, Christiansted, St. Croix, USVI:

Da vi havde spist morgenmad, satte vi dinghy'en i vandet og sejlede ind til dinghy dock'en og fortøjede, hvorefter vi gik hen til det sted i byen, som kaldtes Christiansted National Historic Site. Stedet/området og parken kunne byde på syv bygningsværker, som var eksempler på byens danske fortid: 1) Fort Christiansværn, 2) The Steeple Building, som var St. Croix's første lutheranske kirke, 3) The Danish West India & Guinea Company Warehouse, hvor bl.a. slaver blev solgt på auktion i gården, 4) Customs House, hvor regeringen indkrævede told, 5) The Scale House, som husede den store vægt, hvorpå varer blev vejret inden eksport, 6) Government House, hvor bl.a. guvernør, general Peter von Scholten havde kontor, 7) The Lutheran Church, som overtog efter The Steeple Building. Det var ikke alle bygningerne, vi kunne komme ind og se. Vi gik rundt i meget af byen, men det var stort set kun langs havnefronten og så op til næste gade parallelt hermed, som var seværdig. Meget af byen henlå i misligholdelse og tristhed. Vi spiste frokost på en café på havnefronten, hvorefter vi købte et par kjoler, et par T-shirts og en bikini. Vi sejlede tilbage til

båden, hvorefter vi sejlede hen forbi Gallows Bay og hen i nærheden af færgeterminalen, hvor vi fortøjede dinghy'en ved en bro uden for den orkan-hærgede havn, for inde i havnen skulle vi, hvis vi benyttede dingy dock'en dér, registreres og betale for at få lov at fortøje dinghy'en. Vi gik hen og fandt ikke mindre end to marinetilbehørsbutikker, som vi naturligvis måtte ind og tjekke. Så gik vi rundt også i denne østlige del af byen, inden vi sejlede tilbage til havnefronten, hvor vi gik hen for at booke en bil, så vi i morgen kunne køre rundt og udforske øen. Vi bookede hos Centerline Car Rentals. Bagefter ledte vi efter et supermarked, og på et tidspunkt, hvor vi stod og kikkede på et bykort, kom en fyr hen og spurgte, hvad vi ledte efter, og da vi svarede, at vi ledte efter et supermarked, smilede han lidt og fortalte, at der ikke i Christiansted fandtes supermarkeder, men da Kjeld spurgte efter bare et lille et, forklarede han os vej til ét. Tilbage på båden var det blevet aftensmadtid. Tørvejr og solskin hele dagen – dog lige med enkelte skyer midt eftermiddag.

Tirsdag den 3. april 2018 – Schooner Bay, Christiansted, St. Croix, USVI:

Vi gik til Centerline Car Rentals og hentede den bookede bil, hvorefter vi langs den sydlige kyst på St. Croix kørte mod Frederiksted, for Kjeld havde sms'et med Ole (én af hans medarbejdere fra den gang i Dentronic). Lene & Ole var på krydstogt i Caribien her i forbindelse med påske, og rent faktisk skulle skibet til St. Croix i dag, så vi kunne jo lige mødes og sige hej. Da vi kom til Frederiksted, kom der en MEGET heftig regnbyge væltende ned fra oven – lige før det kunne kaldes et regulært skybrud, så selv om vi lige blev siddende i bilen lidt og overvejede, var der ikke udsigt til opholdsvejr de næste minutter, så vi hoppede ud i det, og efter få sekunder var vi da også drivvåde. Vi spurtede hen til Fort Frederik Museum, hvor vi købte entrebillet. Også dette forts museum handlede meget om slaveriet, sukkerplantager m.v. Det var i mellemtiden blevet tørvejr, og vi gik hen på en restaurant Tap Deck lige over for krydstogtskibet og spiste frokost. Inden vi var helt færdige med frokosten, dukkede Lene & Ole op, og vi hyggesnakkede, indtil vi hver især skulle videre. Kjeld og jeg gik på opdagelse i lidt af byen, hvorefter vi vendte tilbage til bilen. Vi fortsatte en lille smule nord på og drejede af mod Lawaetz Museum – en efter bøgerne charmerende, gammel landbrugsejendom bygget af danske bosættere, hvis efterkommere stadig bor på øen. Museet var så lukket i dag, så vi vendte om, kørte ned til Centerline Road og fulgte den lidt mod øst, hvorefter vi tog vejen tværs over øen forbi Carambola Golf Course mod nord til kysten, hvor vi drejede mod øst hen forbi Cane Bay Beach og ned omkring Salt River Bay. Til slut satte vi kursen tilbage mod Christiansted, hvor vi kørte forbi supermarkedet Pueblo og handlede lidt ind. Vi kunne lige nå at aflevere bilen i dag inden kl. 17. Jeg gik i gang med at vaske frugt og grønt af og sætte på plads, mens Kjeld sejlede ind og blev opdateret og fik hentet nogle friske vejrudsigter. Jeg gik i gang med at lave aftensmad, da Kjeld kom tilbage. Efter aftensmaden tjekkede vi olie på motor og gear og fyldte lidt olie på styrbord drev, og søvandsfiltrene blev også lige rensset for tang og plast.

Onsdag den 4. april 2018 – fra Schooner Bay Channel, Christiansted, St. Croix, USVI via Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI til Fort Bay, Saba:

Kl. 08:35 lettede vi anker fra Schooner Bay Channel, Christiansted, St. Croix. Solen skinnede, og der var kun få skyer på himlen og ikke så megen vind. Vi sejlede ud af kanalen/bugten først mod nordøst og så mod nord ud gennem revpassagen. Kl. 08:55 satte vi storsejl og genua og slukkede motorerne. Derefter sejlede vi nord på mod St. Thomas, så vi kunne blive udklareret.

Vindhastigheden var på mellem 12 og 14,5 knob, og den havde vi ind lige foran for tværs, og vi sejlede mellem 6,5 og 7,3 knob. Få minutter efter kl. 14 startede vi indsejlingen til St. Thomas, hvor vi havde Hassel Island til bagbord, så vi startede motorerne og bjærgede sejlene. Kl. ca. 14:30 kastede vi anker i Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI.

Log: 10962 nm

Gratis at ligge for anker i Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI.

Vi satte straks dinghy'en i vandet og sejlede ind og fortøjede foran markedet ved Fort Christian, og så gik vi hen til customs service for at udklarere. Vi fik dokumentationen med til næste destination.

Vi gik lige hen på café Side Street Bar, hvor der var fri wifi, så vi blev lidt opdateret, indtil det meste af byen igen for hvilken gang gik i sort – altså ikke mere strøm = ikke mere wifi. Så vi gik tilbage til dinghy'en og sejlede ud til båden, hvor vi gjorde klar til at sejle syd på mod Saba. Kl. 16:45 lettede vi anker fra Inner Harbor Anchorage, Charlotte Amalie, St. Thomas, USVI. Vi sejlede igen ned langs Hassel Island – nu havde vi øen på styrbord side. Der var skyet og også en del sol, indtil solen gik ned bag et skybælte langs kimmingen ved 18-tiden. Vi fordelte nattens timer sådan, at jeg havde vagt fra kl. 19-23 og igen fra kl. 02-05. Kjeld havde så vagterne mellem kl. 23 og 02 og igen fra kl. 05-08. Skyerne forsvandt efterhånden, og det blev en stjerneklar aften/nat. Enkelte skyer vendte tilbage, og månen stod op over et smalt skybælte langs kimmingen. Månen viste sig først som en meget stor, fuldstændig ildrød/-orange kugle, men blev hurtig bleg og syntes mindre. Desværre skulle vi sejle i stik modvind og -sø, så det var en noget urolig sejlads.

Torsdag den 5. april 2018 – mod Fort Bay, Saba:

Som natten gik på hæld, rejste søen sig lidt mere. Ved fire-tiden begyndte det pludselig at blæse, og en mørk sky samlede sig, og så fik vi en heftig regnbyge, men det hele blev overstået på ti minutter. Solen stod op klokken lidt over seks. Mens jeg forsøgte at sove på Kjelds morgenvagt, begyndte bagbord motor at hyle. Det viste sig, at den var blevet overophedet på grund af "forstoppelse" ved søvandsindtaget. Noget af forstoppelsen skyldtes helt sikkert, at vi ikke kunne undgå at sejle igennem de mange og store plamager af sargassotang. Kjeld fik åbnet for den ekstra hane til vandindtaget, og så kunne vi uden problemer starte motoren igen. Vindhastigheden øgede i løbet af morgen- og formiddagstimerne, så den sidste del af sejladsen blev noget mere urolig, og for ikke at "banke pæle" alt for meget, nedsatte vi hastigheden lidt. Kl. 12:20 forøjede vi ved en mooringbøje i Ladder Bay, Saba.

Log: 11090 nm.

Afgift for at ligge ved mooringbøje ved Saba: 15 US\$.

Vi satte dinghy'en i vandet og sejlede det pænt lange stykke om til havnen til customs service og immigrationen for at indklare, hvorefter vi gik på havnekontoret for at indskrive os til Saba. Vi forhørte os, om der evt. var en ledig mooring i nærheden af havnen Fort Bay, for der var temmelig langt i dinghy fra der, hvor vi lå, og ind til havnen, hvor vi kunne komme i land. Der var i hvert fald en enkelt, måske to ledige mooringbøjer, så vi sejlede tilbage til båden, slap mooringbøjen i Ladder Bay og sejlede hen og fortøjede på sydsiden af Saba i Fort Bay.

Log: 11092 nm

Derefter skete der ikke mere dén dag – vi var lidt trætte efter ikke at have sovet mange timer, så der blev sovet/hvilet, indtil aftensmaden skulle laves. I øvrigt et meget uroligt sted at ligge her på sydsiden af Saba.

Fredag den 6. april 2018 – Fort Bay, Saba:

Vi havde bestemt os for en ø-rundtur, og vi sejlede derfor ind og fortøjede dinghy'en i havnen, hvorefter vi gik hen til butikken, hvor vi for det første kunne hente vores kvittering for indbetalt afgift – computeren var nemlig gået ned i går, da vi betalte – og for det andet kunne bestille en taxi til en "island tour". Vi fik vores kvittering, og kvinden i butikken fortalte, at der sædvanligvis holdt taxaer lige uden for, og hvis der ikke gjorde og heller ingen kom inden for en halv times tid, skulle vi bare komme ind, så ville hun bestille én til os. Der holdt ingen taxa udenfor, så vi ventede. I mellemtiden kunne vi få lov at bruge deres wifi. Da der så var gået i hvert fald en halv time uden ankomne taxaer, bad vi om én. Der blev bestilt én, og George i taxa nr. 26 kom i løbet af få minutter. En rundtur kostede 50 US\$, og George kørte os rundt og fortalte undervejs. Han holdt også stille på steder, hvor der var god udsigt enten ned i slugter med udsigt til havet eller med udsigt ned over byen med de karakteristiske hvide huse med røde tage og grønne vinduer – meget æstetisk at se på. George fortalte bl.a. også, at øen havde lidt skade under orkanen, men at befolkningens første prioritet havde været oprydning og reparation, så det var nærmest ikke til at

se, at der havde være nogen orkan. En anden ting, vi også havde bemærket, var, at øen var holdt meget ren. George satte os af i byen Windwardside – den af byerne, som var mest turistpræget -, hvor vi aftalte, at han kunne hente os igen kl. 13:30. Han havde undervejs anbefalet flere restauranter til frokost, men sluttede af med at anbefale The Scout's Bar & Restaurant, som var god, lokal og ikke dyr, så efter at have besøgt turistinformationen og gået rundt og bl.a. rundet det lille museum Harry L. Johnson – grundlagt i 1977 – det var desværre lukket i dag, selv om det angiveligt skulle være en af dagene, hvor der var åbent, fortsatte vi rundt og udforskede byen og sluttede af og spiste frokost på The Scout's. George hentede os og kørte os til byen The Bottom, hvor bl.a. The Medical School ligger – en skole, som har plads til 400 studerende, og de kommer bl.a. også fra Holland og Canada. På Saba var befolkningen ca. 1600 + de ca. 400 studerende. Vi gik også på opdagelse i denne by og endte på en restaurant Island Flavor Restaurant & Bar, hvor der var fri wifi. George kom som aftalt og hentede os kl. 16 og kørte os tilbage til havnen. Vi sejlede ud til båden, hvor det hurtigt blev tid til at lave aftensmad. Logbogen og dagbogen blev lige ajourført.

Lørdag den 7. april 2018 – fra Fort Bay, Saba til Port Zante, Basseterre, St. Kitts:

Vi stod tidligt op for at sejle videre sydøst over, og kl. 06:20 slap vi mooringbøjen i Fort Bay, Saba. Vindhastigheden var på ca. 9 knob, solen skinnede, og der var spredte skyer på himlen. Vi satte kursen mod sydøst, og det var rundt regnet også derfra, vinden kom. Vi sejlede forbi Sint Eustatius, som lige som Saba har tilknytning til Holland. På Sint Eustatius er der placeret en hel del store olietanke på toppen, og en hel del fragtskibe/olietankere lå for anker neden for her på vestsiden. Vi fortsatte sydøst på, og vi sejlede også ned langs vestkysten af St. Kitts, indtil vi kunne sætte kursen mere østlig over forbi Camp Bay mod Basseterre. Kl. 12:20 kastede vi anker i bugten ved Port Zante, Basseterre, St. Kitts. Også et af de urolige steder at ligge for anker.

Log: 11135 nm

Gratis at ligge for anker ved Port Zante, Basseterre, St. Kitts

Vi spiste frokost, inden vi sejlede ind til customs service og immigration. Da alle formaliteter var i orden, gik vi ud i byen for at finde en ny rygsæk til Kjeld til erstatning for den hvide, som bestemt ikke længere var hvid, og så var den også skredet i de øverste syninger. Bagefter kikkede vi lidt rundt i byen, indtil vi faldt ind på en restaurant med fri wifi. På tilbagevejen til havnen og dinghy'en gik vi hen i Ram's Supermarket og handlede lidt. Da vi kom tilbage på båden, var det på høje tid at begynde på madlavningen. Vi havde planer om at gå tidligt i seng og stå tidligt op og sejle videre i morgen, søndag.

Søndag den 8. april 2018 – fra Port Zante, Basseterre, St. Kitts til Little Bay, Montserrat:

Vi stod op meget tidligt, dvs. Kjeld stod op og spiste morgenmad, og jeg stod op kun for lige at hjælpe til, indtil vi var fri af bøjer og ude af bugten. Så kl. 05:10 lattede vi anker i bugten uden for Port Zante, Basseterre, St. Kitts. Det var stadig mørkt, men månen forsøgte ihærdigt at skinne igennem og imellem skyerne. Godt fri af bøjer og næsten ude af bugten hoppede jeg til køjs igen – dog uden at kunne falde i søvn igen. Der var ikke så meget vind den første time, men så blæste det op, og søen rejse sig. Lige ved syv-tiden blæste det 24,5 knob, og søen var på mellem 2 og 3 m med enkelte på op til 4 m. Vinden løjede dog efterhånden en smule igen, og søen var heller ikke længere helt så høj, men det var stadig rigeligt, når både sø og vind kom derfra, hvor vi havde kurs imod. Kl. ca. 14 kastede vi anker på ca. 8 m vand i Little Bay, Montserrat.

Log: 11188 nm

Gratis at ligge for anker i Little Bay, Montserrat.

Vi spiste frokost og nød den rolige ankerbugt og solen. Vi talte lidt frem og tilbage om lige at flytte lidt, for på plotteren var tegnet en stiplede linje, og der inden for var ankring forbudt, og båden kom til at ligge lige på den forkerte side af denne stiplede linje. Da der så kom endnu en katamaran, som meget tydeligt lagde sig på den forbudte side, blev vi enige om at flytte, for tænk nu hvis myndighederne var meget strikse, så ville vi nok komme i fedtefadet sammen med den anden

Lagoon 450F – Oksana. Vi flyttede, og da vi med god samvittighed kunne nyde tilværelsen, så vi, at de to fra Oksana allerede var hoppet i vandet og svømmede tæt forbi os hen mod koralrevet, så Kjeld kaldte på dem for at fortælle, at de måske kunne få problemer, og mens de lå i vandet, snakkede vi om vores både, og så kunne de da i øvrigt fortælle, at det var noget pudsigt noget med den stiplede linje i søkortet, for de havde kikket og konstateret, at Oksana faktisk lå over sandbund, men at vores båd lå over et rev. Hmm? Nå, men de svømmede tilbage og flyttede for en sikkerheds skyld. Typisk for mange ankerbugter i Caribien hvis der ligger en bar eller restaurant i strandkanten, spilles der højt musik – i hvert fald i dagtimerne. Det gjorde sig også gældende hér. Klokkeren 16 var temperaturen i skyggen på agterdækket 31°C, og lufttrykket var 1032 hPa. Den stod i øvrigt blot på afslapning, indtil det blev tid til at gå i gang med tilberedning af aftenmaden.

Mandag den 9. april 2018 – fra Little Bay, Montserrat til Anse Deshaies, Guadeloupe:

Da vi stod op, opdagede vi, at de både – med en enkelt undtagelse -, som kom i går, alle var sejlet videre, så Kjeld tog lige en frisk vejrudsigt, og vi kunne konstatere, at skulle vi ikke blive ”fanget” ved Montserrat i flere dage, skulle vi knagme også se at komme afsted, for de næste dage ville vindhastigheden blot øge og øge, og når vi nu skulle fortsætte syd/sydøst over, ville vi have såvel vind som sø imod os, og så er det mindre behageligt, når vindhastigheden nærmer sig de 25 knob. Så da klokken blev 08:55, lettede vi anker i Little Bay, Montserrat og sejlede nord om øen og ned langs østkysten, for så ville det give en lidt bedre kurs i forhold til vind og sø frem for, hvis vi sejlede ned langs vestkysten. Ved halv ti-tiden satte vi genuaen som støtte, og det gav næsten 1 knob ekstra. Lidt senere sejlede vi forbi øens vulkan, Soufriere, som havde et af de største udbrud den 11. februar 2010. Vulkanen ryger stadig. En times tid senere kom vi igennem mange og tætte striber og plamager af sargassotang. Vindhastigheden lå på mellem 17,5 og 25,5 knob, og søen var det meste af tiden på mellem 1,5 og 2,5 m – enkelte højere. Ved halv fire-tiden sneg en regnbyge – nej, 2 – sig hen over os, og da vi sejlede ind i Anse Deshaies, hvor vi kastede anker kl. 16:15, regnede det igen.

Log: 11243 nm

Gratis at ligge for anker i Anse Deshaies, Guadeloupe.

Vi sejlede ind til dinghy dock'en og gik hen for at indklare, og som vanligt på de franske øer var der ”høflig selvbetjening” ved computeren. Vi sejlede tilbage til båden, og igen blev det tid til at lave aftenmad.

Tirsdag den 10. april 2018 – fra Anse Deshaies, Guadeloupe til Anse Sous le Vent, Îles à Cabrit, Îles des Saintes:

Vi lettede anker i Anse Deshaies, Guadeloupe kl. 08:40 efter en meget rolig nat – uden bølger, knirken eller knagen, - dog med nogle vindpust. Vi sejlede mod syd langs vestkysten af Guadeloupe, hvor vi var i læ. Vi fik dog ind imellem nogle heftige, kortvarige pust på op mod 26 knob. Ved ti-tiden sejlede vi forbi Jaques Cousteau Underwater Reserve ved Malendure. Vi så også en del små stimer af flyvefisk, og jeg forsøgte at filme lidt. Mens vi sejlede i læ af Guadeloupe, var der under en halv meter sø, men ved tolv-tiden var vi så ikke længere i læ, så nu meldte såvel vind som sø sig lige i stævnen, og på et tidspunkt fik vi så meget modvind og modstrøm, at farten kom ned på omkring 2 knob, men nu kunne genuaen give lidt støtte, så den blev rullet ud, og det gav da også rundt regnet 1 knob oven i. Mellem Guadeloupe og Îles des Saintes flød der skræmmende meget sargassotang rundt – tætte striber og store plamager. Ved et-tiden sejlede vi hen under nogle mørke skyer, så vi fik også lige nogle regnbyger. Ved 14-tiden fortøjede vi til en mooringbøje i Anse Sous le Vent på sydkysten af Îles à Cabrit, Îles des Saintes.

Log: 11280 nm

Afgift for fortøjning til mooringbøje i Anse Sous le Vent, Îles à Cabrit, Îles des Saintes: 13 €.

Vi sejlede ind til hovedøen Terre-de-Haut for at udklarere og for at handle lidt. Da det var klaret, sejlede vi tilbage til båden og tog en ostemad og en "lille øl", inden det blev tid til aftensmaden. Og med alle de mange skyer, der var på himlen, blev det hurtigt/tidligt mørkt.

Onsdag den 11. april 2018 – fra Anse Sous le Vent, Îles à Cabrit, Îles des Saintes til Rade de Saint Pierre, Martinique:

Vi stod tidligt op og spiste morgenmad, og kl. 06:00 slap vi mooringbøjen i Anse Sous le Vent, Îles à Cabrit, Îles des Saintes. Vi satte straks storsejlet med to reb og sejlede derefter mod sydvest ned mellem Terre-de-Haut og Terre-de-Bas, og lidt senere havde vi La Coche på bagbord side. Kl. 06:30 satte vi genua til 1. dot og stoppede motorerne. På strækningen mellem Martinique og Dominica kom bølgerne mest ind fra siden, og vinden kom, så vi kunne sejle bidevind – altså ca. 60° relativ vindvinkel. Kort tid efter klokken otte var vi ud for nordspidsen af Dominica, og da kom vi lidt i bølgelæ, så fra at have sejlet i bølger på mellem 2 og 3 m, var søen nu omkring 1 m. Da vi kom i læ, startede vi motorerne, og selv om vi var ca. 4 nm ude fra øen, var der ikke nok vind til at fylde genuaen, så den blev rullet ind. Klokken lidt over ni kom en større flok springglade delfiner og tog et par omgange omkring båden, hvorefter de svømmede videre. Ved tolv-tiden nærmede vi os sydspidsen af Dominica, og så var der på ingen måder læ mere, og søen rejste sig igen til op mod 3 m, og vindhastigheden kom op på 25 knob. Enkelte bølger kom op på i hvert fald 4 m. Så da vi endelig ved femten-tiden kom i læ ved Martinique, kunne vi konstatere, at efter ruske- og rutsjeture var vi og båden sølet til i salt helt til tops. Så fik vi lige fornøjelsen af at hilse på en mindre flok delfiner – vel en 5-10 stykker – og heller ikke de havde lang tid til at lege med os. Kl. 16:10 kastede vi anker i Rade de Saint Pierre, Martinique – og selvfølgelig skulle der komme en god regnbyge, INDEN jeg var færdig ude på fordækket. Regnbygen var ellers bestilt til at ferske båden af, men altså først når jeg kunne komme i tørvejlr.

Log: 11366 nm

Gratis at ligge for anker i Rade de Saint Pierre, Martinique.

Vi skyndte os at sætte dinghy'en i vandet og sejle i land, for vi skulle have indklareret, men da vi kom derhen, kunne vi læse, at customs service var lukket onsdag eftermiddag, og der var lukket hele dagen i morgen, torsdag. Så gik vi hen til det lille supermarked og handlede lidt ind, inden vi sejlede tilbage til båden. Vi havde besluttet at spise aftensmad inde i byen, men da vi sejlede ind til broen igen, var det blæst en lille smule mere op, og fortøjningsmulighederne til broen er i dårlig forfatning, stigen, så man kan komme op på broen, er knækket, og rør-enderne er meget skarpe, hvilket er en dårlig cocktail for gummibåde, som nemt kommer i klemme under disse skarpe kanter, når dønningerne kommer hen langs broen, så vi opgav forehavendet og sejlede tilbage til båden og spiste aftensmad dér.

Torsdag den 12. april 2018 – fra Rade de Saint Pierre, Martinique til La Marina du Marin, Martinique:

Klokken lidt over otte var vi klar til at lette anker i Rade de Saint Pierre, men det tog lidt tid at få ankeret op, for vi havde næsten al kæden ude, da vi kom til at ligge på mere end 25 m vand. Vi sejlede syd på langs kysten, og til at begynde med var der læ, og søen var på mellem ½ og 1 m, men da vi nærmede os Baie de Fort de France, blev det noget blæsende og uroligt, indtil vi var forbi bugten. Ved 12-tiden nærmede vi os Diamanten på sydsiden, og da vi kom forbi det sydøstlige "hjørne" af Martinique, kom både vind og sø igen imod os. Kl. 13:50 passerede vi de første sideafmærkninger til indsejling i bugten ved La Marina du Marin, Martinique. Da vi kom lidt nærmere, kaldte vi havnen, og vi fik tildelt en havneplads. Kl. 15:00 var vi fortøjet.

Log: 11402 nm.

Havneafgift i La Marina du Marin, Martinique: 47,50 € inkl. vort vandforbrug.

Vi gik straks hen for at indklarere – igen høflig selvbetjening ved computeren, hvorefter vi indskrev os på havnekontoret. Vi hilste på Marie & Kim fra North Star, som ligger i havnen. De har netop fået

lagt sidste hånd på udskiftning af den stående rig. Den danske båd Naveren ligger også i havnen, og et par stykker fra besætningen kom hen og hilste på. Så var det tid til at få opdateret skibets logbog og min dagbog – jeg var kommet et par dage bagud. Aftensmaden indtog vi på én af restauranterne, som lå på havnefronten i den anden ende af havnen. De lokale sangstjerner mødtes denne aften til karaoke – en blandet fornøjelse for os.

Fredag den 13. april 2018 – La Marina du Marin, Martinique:

Dagen i dag var udråbt til store vaske- og oprydningdag. Ind imellem fik jeg bagt et rugbrød og en portion boller. Og hvor er det altså rart med tørreplads oppe under biminien nu, hvor det skulle vise sig at blive en rigtig regnvejrsdag – i hvert fald i morgen- og formiddagstimerne. Marie & Kim fra North Star kom lige over for at sige, at de sejlede til Bequia nu. Vi ønskede dem naturligvis god vind. Der var afslapning sidst på eftermiddagen. Vi nåede at FaceTime hjem i dag.

Lørdag den 14. april 2018 – La Marina du Marin, Martinique:

Vaskemaskinen arbejdede på fuld tid igen i dag – så længe, der var tørreplads. Men i modsætning til i går skinnede solen, ja, det vil sige, vi fik lige 2 minutters regnvejrs midt på formiddagen. Vi er stadig i oprydning”mode”, og bedst som man lige sidder ned og slapper af et øjeblik, går et par på broen, og den ene udbryder: ”Jamen, det er jo Double Joy, der ligger dér”. En af mine tidligere kolleger, Grete, og hendes mand, Preben, skulle påmønstre Naveren, som skiftede besætning i dag. Så der blev udvekslet varme (og kun lidt svedige) kram på broen. Kjeld var oppe i marineshoppen og handle bl.a. nye LED-lamper til erstatning for dem, der er begyndt at brænde ud. Han købte også en ny laderegulator, og på tilbagevejen gik han også i supermarkedet og handlede lidt. Resten af dagen gik med hovedrengøring. Kjeld udskiftede laderegulatoren (MPPT-regulatoren). Efter aftensmaden kom Grete og Preben fra Naveren hen og fik en lille godnat-drink.

Søndag den 15. april 2018 – La Marina du Marin, Martinique:

Vi skulle jo så sejle ud af havnen i dag, for dem, der havde pladsen, vi ligger på, ville komme tilbage, men ved otte-tiden kom dockmaster og fortalte, at vi godt kunne få en dag mere, så vi spiste morgenmad og FaceTimede hjem til Jeanette – det var jo hendes fødselsdag 🇩🇰. Bagefter gik vi hen til supermarkedet Carrefour, som havde åbent til kl. 12 i dag. Vi handlede lidt ind og tog den gratis shuttle-bus tilbage til havnen. Kjeld fortsatte med at sortere interessante artikler fra bådblade, og jeg rørte dej til et franskbrød og en portion boller. Kjeld vaskede teltet omkring biminien af for salt, og han skyllede også hynderne på agterdækket. Midt på eftermiddagen kom Grete forbi og fortalte bl.a., at flere af besætningsmedlemmerne på Naveren rigtig gerne ville hen og se en katamaran, og det skulle de naturligvis være velkomne til. Vi aftalte, at de kunne komme hen og få en ”Dark’n’stormy” ved 17-tiden. Vi fik en invitation til at komme hen og se Naveren, og det takkede vi ja til – midt formiddag i morgen. Både Naveren og Double Joy skulle stævne ud af havnen i morgen inden frokost.